

(Ελήφθησαν, έσταιλα, εύχαριστώ) **Ανθισμένη Κερασιά** (ή εύχαριστίαι άμαΐαία) **Χαρ. Νικ.** (βραβεύα έσταιλα ή εικών που λέε, ήτο μεγάλη δέν εύρωσσε είε τδ έξώφυλλον τα νέα μας μυστησώματα θα σού άρσουσ άνόμη πιδ πολύ) **Κερκυραϊκόν Διάβολον** (έσταιλα) **Θέμον Βανιώτην** (τδ διήγημα αυτό του Άνδρασην τδ έδημοσίευσα και άλλοτε) **Ένα Χιωτάκι** (έσταιλα, εύχαριστώ) **Άγοραστήν** (τδ μυθιστόρημα αυτό δέν έδημοσίευσθ είε τήν **Διάπλασιν** νομίζω, ότι έξεδόθη είε χωριστόν βιβλίον από άλλον εκδότην και εύρίσκειται ίσως άνόμη είε τα βιβλιόπωλεια) **Αλεξάνδρον Βαφ.** (έλαβα, εύχαριστώ) τδ πλεόνασμα διετέθη ύπερ του Ταμείου τών **Απόρων** **Κερκυραϊκήν Άδραν** (που μου ήρε 40 άγοραστρίας πώς να τήν εύχαριστήσω) **Δαφροστεφή Νίκην** (έσταιλα δέν παρεξηγώ και σου άπαντώ και) **Σόανον Αντίου Λόσαντος** (ήγαθηρίζε; ά άδύνατον!! **Μαγευμένον Ρόδον, Μεγάλην Ελλάδα** κτλ.κτλ.
Είε όσας έπιστολάε έλαβα μετά τήν 16ην Νοεμβρίου, ή άπαντήσω είε τδ προσεγέε.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 148ος Διαγωνισμός Λύσεων Δεκεμβρίου - Μαρτίου

Αί λύσεις δεικναι μέχρι τής 15ης Φεβρουαρίου.

24. Δογοπαικτικόν Δεξιότηας

Παρά δύο φορές άν πάρηε Κ' ένα άνωε του φορίσθηε.
 Ένα εύμορφον πουλάκι.
 Παρευθύε ή άποτέλεση.

Έσταιλή υπό του Άετιδέουε

25. Συλλαβόρηγοε

Φήγγουε δύο μουσικήε.
 Κλίμακοε βυζαντινήε.
 Είε τδ σάμα, κί άκριβόε.
 Είε τή μέση, τούε φορείε.

Έσταιλή υπό Γεωργ. Η. Πουλοπούλου

26. Στοιχειόρηγοε

Θεόε σγωρεά τόν άντρα μου!.
 Άν μύποκεφαλήε.
 Στάε όλυμπίε τάε θεάε.
 Μπορείε να με ζητήε.

Έσταιλή υπό τής Πειγικισσέε τών Δολλαρίων

27. Στοιχειοτολόρηγοε

Άρχαίον έπος γράμμα.
 Έν μόνον τού άλλάτω.
 Τόν τόνον κατατάξω.
 Και έννομα έν τώ άμα.
 Προφήτου παρουσιάζω.

Έσταιλή υπό του Γενναϊουήνου Στρατηλάτου

28. Δικτυωτόν

- * * * * * = Γεωμετρικόν Σήμημα.
- * * * * *
- * * * * *
- * * * * *
- * * * * *
- * * * * *
- * * * * *
- * * * * *
- * * * * *
- * * * * *

Καί καθέτωε τά έδια.

Έσταιλή υπό τής Τρικυμιάε

29. Άσθη

- * * * * *
- * * * * *
- * * * * *
- * * * * *
- * * * * *
- * * * * *
- * * * * *
- * * * * *
- * * * * *
- * * * * *

Έσταιλή υπό του Δοξασμένου Ρήνου

30. Έπιγραφή

M I Π A
 O H E K
 N H N I

Νά και μία Έπιγραφή.
 Άλλά πώς άναγνωσθή;
 Έσταιλή υπό του Πηλέουε

31. Διπλή Άκροστιχίε

Τά μέν άρχικά τών κάτωθι ζητουμένων λέξεων.— πασών τρισυλλάδων.— άποτελούν ήρωα του 21, τά δε τελικά πονηρόν πνευμα:
 1. Ήγθύε κοινότατοε. 2. Άρχαία θεά. 3. Πολίτην τής Ίουδαίαε ιερά. 4. Μαθηματική έπιστήμη. 5. Άρχέγονον ύπλον. 6. Άρχαία βασιλόκαιε. 7. Όροε τής Μ. Άσιαε.

Έσταιλή υπό τής Έλπιδοφоруε Κιανολεύκου

32. Φωνηεντόλιπον

μδς-γμτροε-στ
 Έσταιλή υπό του Δαφροστεφουε Βασιλέουε

33. Γρήγοε

lv	κον
lv	κον
lv	κον
lv	κον
lv	κον

Έσταιλή υπό τής Ροδόδαφνηε

ΛΥΣΕΙΣ

των Πνευματ. Άσκησεων του φύλλου 39.

415. Κάρπειε (κάππα, οίε) - 416. Άρπα-Άρπα. - 417. Τάφοε- άφρόε.

418. ΠΑΝΑΜΑΣ 419-423. Διά του ΝΗΝΕΜΙΑ Α: Σινά, γασά. ANNIBAS Yδρα, Πάροε,δέμα.— 424. Ηγλώσσα λανθάνουσα τά- ΡΟΔΑΝΟΣ ληθη λέγει.— 425. ΣΚΙΑΘΟΣ **Ο**ε εύντηεε μάστα μη φρονέε μέγα. (Ο Τεφ- τώε είε μα- λ είε τά με- φρο νι μέγα).

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879 - 1893)

Τόμοι 9 (οί έξεε: 5, 7, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 23) πρδς φρ. 1 έκατοε, και ταχυδρομικόε φ.1, 10 διά τδ Έσωτερικόν και 1, 30 διά τδ Έξωτ.

Τόμοι 10 (οί έξεε: 1, 4, 8, 9, 11, 12, 14, 16, 22, 24, πρδς φρ. 2, 50 έκατοε. (Οί Τόμοι τής Α΄ Περιόδοε 2οε, 3οε, 4οε, 10οε και 13οε έξηνηθήσαν.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1894 - 1913

Τόμοι 5: τών έτών 1894, 1895, 1896, 1897 και 1898. όν έκατοε τιμάται: **Α**δτεοε φρ. 3—Χρυσόδ. φρ. 6. **Δ**ιά τάε Έπαργ. Άδτεοε 3, 50, χρυσόδ. 6, 50. **Δ**ιά τδ Έξωτερ. » 4, — » 7, —

Τόμοι 7: τών έτών 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 και 1905, όν έκατοε τιμάται έλεύθεροε ταχυδρ. τελών: **Α**δτεοε φρ. 7—Χρυσόδτεοε φρ. 10.

Τόμοι 8: τών έτών 1906, έωε 1913, όν έκατοε τιμάται: **Α**δτεοε φρ. 8—Χρυσόδτεοε φρ. 10.

ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ ΠΑΡΑΤΕΙΝΕΤΑΙ

Έπειδή πολλοί από τούε συνδρομητάε μας του έξωτεροκού, άποκλειόμενοι έννεκα του πολέμου, δέν ήμπόρεσαν ν' άνανεύσουσ τήν συνδρομήν των εντόε τής προθεσμίαε, τδ προνόμιον τής εκπτώσεωε τών τόμων παρτείνεται χάριν αυτών μέχρι τής 15ης Ίανουαριου 1915. **Όλοι οι μέχρι τής ήμέραε εκείνηε έγγραφομένοι, ή άνανεύοντεε τήν συνδρομήν των, ήμπορούν ν' άγοράσουσ τούε τόμουε τών έτών 1899—1905 (τιμωμένοε άντι δρ. 7) έκατοε άντι δρ. 4, καί τώε 4 μόνοε, (χρυσόδτεοε 7), και τούε τόμουε τών έτών 1906—1914 (τιμωμένοε άντι δρ. 8) μόνον άντι δρ. 4, 50, (χρυσόδτεοε 7, 50).**
Αί άνω τιμαι είνε δια τούε παραλαμβάνονταε τούε τόμουε εκ του Γραφείου μας. **Ο**ί παργάλλοντεε να σταλούν ταχυδρομικόε πρέπει να προσθέτουσ δια ταχυδρομικά τέλη έκάτοε τόμουε λεπτά 50 οί έν τώ Έσωτερικόε και δρ. 1 οί έν τώ Έξωτεροκόε.

ΚΑΙ Η ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΚΑΗΩΣΙΣ

Χάριν των ίδιων συνδρομητών, και ή έξαιρετική Κληρώσει, ή όποια επρόκειτο να γίνη τώρα, αναβάλλεται δια τήν τελευταίαν εβδομάδα του Ίανουαριου.

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ του τόμου τής Διακήρυξεωε του 1914,

κόκκινα με χρυσά γράμματα, δι' όσουε θέλουσ να χρυσόδέσουσ τά φυλλάδια των είε τόμου, είνε ήδη **ΕΤΟΙΜΑ** και πωλούνται είε τδ Γραφείον μας. Στέλλουται δε ταχυδρομικόε πρδς τούε έμβάζονταε τδ αντίτιμον, δραχ. ή φρ. 1, 75.

ΕΒΔΟΜΑΣΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 52ου ΦΥΛΛΟΥ

(Ίδε τήν λύου είε τήν σελ. 17)

ΑΘΗΝΩΝ: Γεώργιοε Α. Πάτρηε, Γ. Α. Κοκκώνη, Γ. Δ. Μάρκου, Δ. Ο. Κατάρηε, Θ. Ν. Φοργιάε, Ν. Α. Μελισσινόε.
 ΒΟΛΟΥ: Θ. Γ. Παλούαε.
 ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Δ Γ. Κλάρηε.
 ΙΘΑΚΗε: Ίουλία Ν. Μερκάτη.
 ΚΑΛΑΜΩΝ: Τ. Ήλ. Γαυρίδηε.
 ΚΕΡΚΥΡΑε: Δ. Γ. Δεσπάλληε.
 ΜΕΣΣΗΝΗε: Π. Δουβουλιάννηε, Ν. Άποστολόπουλοε.
 ΠΑΤΡΩΝ: Σπυριδούλα Κ. Τσεντζέρη, Πατρινο Νιουτόπουλο, Μαντίνα Παργιαννοπούλου, Μικρόε Εύελπειε, Η. Γ. Κυριακόπουλοε (44 και 52).
 ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ: Α. Γ. Άναγνώστατηε, Θησείε.
 ΤΡΙΠΟΛΕΩε: Νικ. Γ. Βασιλόπουλοε.
 ΧΑΛΚΙΔΑε: Α. Ν. Σφακιανόε, Κ. Ν. Σαλονικίοε, Γ. Μ. Καλλιάρ.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τών εφρόντων τήν λύου τδ όνόματα έτέθεισαν είε τήν Κληρώσειά και εκληρώθη ό έν Μεσοήνη **ΝΙΚΟΛΑΟε ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟε** άδοίοε και ένεγράφη δια τρειε μήναε από τής Ίανουαριου.

ΔΑΡΥΓΓΟ-ΩΤΟΛΟΓΟε ΙΑΤΡΟε ΜΙΧ. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟε

Πλατεία Όμονοίαε
 Όδοε Δώρου 8α
 Όραί επισκέφεωσ 10—12 και 3—5

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥε ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑε

Ευριστόμημον υπό του Υπουργείου τής Παιδείαε άε τδ κατ' έξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, άληθείε παρασχόν είε τήν χάριν ήμών ύπερθεόιαε και υπό του Οικουμενικόε Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεωε άε άνάγνωσμα άριστον και χρησιμότατον είε τούε παιδάε.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Έσωτερικόε:	Έξωτεροκόε:
Έτησια . . . δρ. 8,—	Έτησια . . . φρ. 10,—
Έξάμηνοε . . . 4,50	Έξάμηνοε . . . 5,50
Τριμήνοε . . . 2,50	Τριμήνοε . . . 3,—

Αί συνδρομαι δέχονταί τήν ίην εκάστου μήνοε.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗε ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗε **ΝΙΚΟΛΑΟε Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟε**

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Α. 20

Διά τών Πρακτόρων, Έσωτερ. λ. 10. Έξωτερ. λ. 15

Φύλλα προήγουμένοε έτών, Α' και Β' περιόδοε τιμώνται εκάτοε λεπτ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙε

Όδοε Εύριπίδοε άρ. 38, παρά τδ Βαρβάκειον

Έν Άθήναίε, 27 Δεκεμβρίου 1914

Έτοε 37ον.—Άριθ. 4

Ο ΜΙΚΡΟε ΜΕΤΑΝΑΣΤΗε

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΉΛΕε ϞΑΝϞΕΙε

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β' (Συνέχεια).

Πώς άπόψε παρβαναισ τήν συνήθειάν των κ' έδέχοντο τούον άργά ένα επισκέπτην;

Ο Ραούλ ήτο περίεργοε,— έν από τά ελαττώματά του. Έκτοε τούτο, ή εξαίρετική ψυχική του κατάστασιε, τήν έσπεραν, τόν έσπρωγνον έξω από τδ δωμάτιόν του. Τώ εφάνετο, ότι ώφελεε να μάθη τί ήθελεν ό βραδυνόε επισκέπτηε.

Άφηρών λοιπόν τήν διαταγήν που είχε λάβη, εξήλθεν άδιστακτικόε από τδ δωμάτιόν του κ' εύρέθη είε τόν σκοτεινόν κήπον.

Η θύρα τής τραπεζαρίαε ήτο άνοικτή, διότι εκάμνε ζέστην, και υπό τδ φώε τής κρεμαστήε λάμπασ που εφώτιζε τδ δωμάτιον, ό Ραούλ είδεν ένα άνθρωπον, μάλλον νέον, με στολήν κυνηγού, ό όποίοε εστέκετο όρθίοε έν τώ μέσω τών τριών δεσποινίδων κ' εφάνετο συζητών ζωηρώε.

Ο μικροε τόν εγνώριτεν άμέσωε. Ήτο ό φαρμακοπόιδε Τορπέν, ένας φαιδρτεε και άμέριμνοε άνθρωποε, νοικάρηε τών δεσποινίδων τής όδοε Σαιντ-Αινιάν, πρδς μεγάλην των άλλωε τε δυστυχίαν, διότι ό Τορπέν αυτόε έπλήρωε τά ένοικία του πολύ άτάκτωε.

Ποσάκιε δέν ήκουσεν ό Ραούλ τάε θεόιαε του να παρπονούνται έναντιον του ένοικιαστού των και να τόν κατηγορούν, ότι δέν ήτο διόλου σοβαρόε άνθρωποε, ότι παρμολούσε τδ φαρμακοείο του και ότι έχανε τόν καιρόν του είε κυνηγία και είε εκδρομάε ανά τά περίχωρα με ποδήλατον.

Άπεναντίας ό Ραούλ ήσθήνετο άνεκαθεν μίαν μεγάλην συμπάθειαν πρδς τόν άνοικτόκαρδον αυτόν άνθρωπον, που αιωνίωε έγελούσε και κάθε φορά που έβλεπε τόν μικρόν, τώ έπρότεινε να τόν πάρη μαζί του είε τδ κυνηγι, τδ όποιον, καθώε τόν εθεβαίνε, ήτο μεγάλη άπόλαυσιε.

Ο Τορπέν άλλωε τε ήτο πολύ εύγλωττοε, και ελέγετο μάλιστα ότι θα τόν εκάμνη δημοτικόν σύμβουλον. Μόνον που τδ φαρμακοείο του, άμελώε επιτηρούμενον, δέν έπήγγαινε διόλου καλά. Δι' αυτό καθυ-

στερεί συνήθωε τδ ένοικίόν του, πρδς μεγάλην άπελπισίαν τών δεσποινίδων τής όδοε Σαιντ-Αινιάν.

Άπό τήν θέσιν όπου εύρίσκετο, είε τόν κήπον, ό Ραούλ ήκουε τήν συνομιλίαν, τήν άλλωε τε ζωηροτάτην. Αί γεροντοκόροι του παρπονοούντο δια τήν μεγάλην καθυστέρησιν τών ένοικίων, και ή δεσποινίε Αιμιλία έλεγε με τήν ζήράν και διαπαραστικήν φωνήν τής:

— Κυρίε Τορπέν, αυτό δέν είνε δυνατόν να εξάκολουθήσει έτσι. Μάε υπεσχεθητε να πληρώσετε τά δύο τελευταία ένοικία που χρεωστείτε, τήν 1ην Ίουνίου. Άλλά σήμερα έχομεν 20, και ήλθατε να μάε πητε ότι δέν είμπορείτε άκόμη. Συμβουλεύθησ τάε αδελφάε μου και άπεφασίσαμεν, σύμφωνοι και αι τρειε, να σάε εξώσωμεν είε τδ τέλος του μήνοε, άν έωε τότε δέν θα μάε έχετε εξοφλήσει. Ο συμβολαιογράφοε μας κ. Δυφουρ έλαβεν ήδη έντολήν να ενεργήσει τά δέοντα.

Τά μεγάλα σχέδια του φαρμακοποίου Τορπέν.

Η δεσποινίε Αιμιλία, μετά τήν άπερίφραστον αυτήν δήλωσιν, έπερίμενε νάκούση τάε συνήθειε δικαιολογίαε και ύποσχεσείε του ένοικιαστού των, τούον δε αυτή, έσον και αι αδελφαί τής, ήσαν άποφασισμέναί να μη παρσυρθούσ και να μην ύποχωρηώσιν.

Άλλ' αντίθέτωε πρδς ό,τι έπερίμεναν, ό Τορπέν δέν έδοκίμασε διόλου να διαμαρτυρηθή δια τήν σκληράν άπόφασιν, και με τήν ισχυράν φωνήν του έδήλωσε:

— Άγαπηταί μου δεσποινίδεε, έχετε άπολύτωε δίκαιον... Έξώσατέ με είε τδ τέλος του μήνοε. Θα μου κάμτε τήν μεγαλύτεραν εύεργεσίαν!

Έάν ό Τορπέν ελογάριασεν, ότι οι λόγοι του αυτοί θα εκάμνη εντύπωσιν, δέν ήπατήθη.

« Έξώσατέ με είε τδ τέλος του μήνοε! Θα μου κάμτε τήν μεγαλύτεραν εύεργεσίαν!...» (Σελ. 29, στ. γ').

Ο Ραούλ, πάντοτε από τον κήπον, είδε τα πρόσωπα των τριών γηραιών δεσποινίδων, τα όποια εφώτιζεν ή κρεμαστή λάμπη, άλλοιούμενα από εκπλήξιν και άγανάκτησιν.

Τας εξήγειρεν ο κυνισμός του ανθρώπου αυτού, του έμπόρου, ο όποιος απέβλεπε με τόσην άδιαφορίαν εις το αίσχος μιας εξώσεως και ήσως εις την άτιμίαν μιας χρεωκοπίας. Τους έφάνητο ως μία επανάστασις εναντίον των καθιερωμένων και των καθιερωμένων!

Μά εινε φοβερόν! ανέκραξεν ή δεσποινίς Γερτρούδης. Πού έφθασε λοιπόν ο κόσμος, άδελφάι μου; Δέν υπάρχει πλέον τιμή, ούτε χρηστότης, ούτε αξιοπρέπεια, ούτε τίποτε!

Εκρηξίς γέλωτος εύθύμου άπεκρίθη εις την θρηνώδη αναφώνησιν της δεσποινίδος Γερτρούδης, και άμέσως ο κ. Τορπέν έλαβε τον λόγον και ειπε με στόμφον τά εξής:

Δεσποινίδες μου, σάς οφείλω μίαν εξήγησιν και θά σάς την δώσω άμέσως. Ναι! θά μου κάμψετε μεγάλην χάριν αν μ' εζώσετε, διότι θά με κάμψετε να πάρω την άπόφασίν μου και να εκτελέσω ένα σχέδιον, τό όποιον πρό πολλού έχω εις τον νουν μου, άλλ' έδισταξα ως τώρα να τό βάλλω εις πρᾶξιν. Δεσποινίδες, έγώ δέν έγγενήθην διά να κάμνω τον φαρμακοποιόν εις τό Σανλί. Αυτό, ώρισμένως, δέν εινε τό επάγγελμα που μου ταιριάζει. Έχω φιλοδοξίας ανωτέρας εκτός τούτου μου άρέσουν αι περιπέτειαι, τος όποιας δέν εύρίσκω βέβαια εις την ήσυχον και μονότονον ζωήν του φαρμακοποιού. Είς μάτην προσεπάθησα ως τώρα να συμβιβάσω τας κλίσεις μου με τό επάγγελμά μου: δέν συμβιβάζονται, μά καθόλου! Και τό αποτέλεσμα εινε, ότι δέν έχω ούτε να σάς πληρώνω τό νοΐκι. Γι' αυτό άπεράσισα να κάμω κάτι άλλο.

Τι δηλαδή; ήρώτησε με κάποιαν αυθάδειαν ή δεσποινίς Λευκή. Να κυττάζετε περισσότερον την εργασία σας και να πηγαινετε λιγώτερον στο κυνήγι;

Ο φαρμακοποιός ύψωσε τούς ώμους. Μου ζητείτε πράγματα αδύνατα! άπεκρίθη με τό αιώνιον του μειδίαμα. Άλλως τε, εκείνο που θέλω, που μου χρειάζεται, εινε ναποκτήσω χρήματα, να κάμω περιουσία. Έδώ όμως, εις τον μικρόν αυτόν τόπον, δέν θά έκαμνα, και αν ακόμη έπωλούσα δύο και τρεις φορές

περισσότερα ίατρικά, άπ' όσα πωλώ τώρα. — Τι σκοπεύετε λοιπόν να κάμψετε; ήρώτησεν ή Αιμιλία.

Ο κ. Τορπέν έκαμε μίαν μεγαλοπρεπή χειρονομίαν.

Θά φύγω, ειπε, θά εκπατρισθώ, θά υπάγω εις χώρας νέας, που άνοίγουν εμπρός μας όρίζοντας και μάς γεμίζουν έλπίδας! Βαρέθηκα να φυτοκωύ έδώ, στους μικρούς μας τόπους, όπου συνωστίζονται και διαγωνίζονται πάρα πολλοί άνθρωποι. Θέλω τό άγνωστον, τον άγώνα, την πάλην. Κ' αισθάνομαι ότι έχω ό,τι χρειάζεται δι' αυτά. Είμαι νέος, υγιής, ρωμαλέος, τολμηρός κ' εννοώ να επωφεληθώ αυτά τό φυσικά χαρίσματα.

Εστίαθ' όλίγον κ' εξήκολούθησε: — Εκεί-κάτω, από τό άλλο μέρος του Όκεανού.

υπάρχει μία χώρα, γνωστή με τό μελωδικόν όνομα Άργεντινή. Η χώρα αυτή, Ευρώπης και εξ' όρας μεγαλύτερα από την Γαλιαν, εινε γόνιμος όσον αυτή. Έχει όμως μόλις πέντε εκατομμύρια κατοίκους, ενώ εύκολώτατα θά ήμπορούσε να θρέψη εκατον πενήντα! Εκεί-πέρα γερεύουν άνθρωποι, ενώ τετρακόσια εκατομμύρια Ευρωπαίοι βασανίζονται, πολεμούν, στοιβαγμένοι εις τό πτωχόν, τό στενόν κ' εξητλημένον έδαφός των, διά να κερδίσουν τό καθημερινόν των ψωμί.

Έκει όλα δημιουργούνται τώρα. Δέν εινε ή έλεεινή αυτή ζωή των μικρών μας πόλεων, όπου ο άνθρωπος δέν ειμπορεί να κινηθῆ πέραν των όριων που του έταξαν. Έκει άρκει μία εύτυχής ιδέα, μία έμπνευσις, μία τολμηρά πρωτοβουλία, διά να πλουτήσῃ κανείς εις όλίγα χρόνια. Αυτό επιθυμώ, αυτό όνειρευομαι, αυτό θέλω!

Αί γεροντοκόραι ήκουαν τώρα χωρίς να διακόπτουν. Και ο κ. Τορπέν ετελείωσε την άγόρευσίν του ως εξής:

— Σας εύχαριστώ, δεσποινίδες, σάς εύχαριστώ πολύ που θά μ' εζώσετε! Θα

με κάμψετε έτσι ναρίσω κάθε διαταγμέν και θά θραύσετε τα δεσμά των συνθηδεών, των παραδόσεων και των προλήψεων, που μ' έκρατούσαν ακόμη εις τό πάτριον έδαφος. Έχω όλας τας αναγκαίας πληροφορίας. Συνεννοήθην μάλιστα και μ' ένα Πρακτορέιον μεταναστεύσεων. Έν άτρόπλοιον φεύγει από την Μασσαλιαν διά την Νότιον Άμερικην εις τας 10 'Ιουλίου. Θα με μεταφέρῃ εις τας νέας χώρας, εις τό άγνωστον, εις τον άγώνα, εις τον πλούτον! Σας εύχαριστώ και πάλιν, δεσποινίδες! Όταν μετ' όλίγα έτη θά έπιστρέψω πλούσιος, πλουσιώτατος, τότε θά έννοήσετε και σεις ποίαν εκδούλευσιν μου προσφέρετε σήμερα, διά την όποιαν, να είσθε βέβαιαι, θά σάς εύγνωμονώ αιώνως. Ησυχάστε! τά χρήματα που σάς οφείλω, θά σάς τά πληρώσω, και με τόκον βασιλικόν! Κυρία μου, από της στιγμής αυτής, έχετε εμπρός σας ένα μέλλοντα μετανάστην. Χαίρετε! και προπάντων μη ξεχάσετε να μ' εζώσετε εις τό τέλος του μηνός!

Και με τό εκπληκτικά αυτά λόγια, ο φαρμακοποιός άπεχαιρέτησε τας γεροντοκόρας, που τά είχαν χάσῃ, και άπήλθεν εν τώ μέσω σιγής γενικής.

Η μία κλίσις άφυννίζει την άλλην.

Άλλ' εκείνος, εις τον όποιον ή άγόρευσις του τυχοδιώκτου φαρμακοποιού έκαμε την μεγαλητέραν εντύπωσιν, ήτο ο μικρός Ραούλ.

Αι θεαί του επιτέλους επήραν τον Τορπέν διά τρελλόν. Αυτός όμως τον έθεώρησεν ως τον φρονιμώτερον των ανθρώπων. Από τον κήπον δέν είχε χάσῃ, ούτε μίαν του φράσιν, ούτε μίαν του λέξιν. Και άμα έφυγεν ο εύγλωττος έπισκέπτης, ο Ραούλ, άθέατος, έπέστρεψεν εις τό δωμάτιόν του και εκεί, καθήσας εις τό κρεβάτι του, ήρχισε να συλλογίζεται βαθεία, όλ' αυτά που είχε ακούσῃ πρό όλίγου.

Νέαι χώραι!.. Μετανάστευσις!.. Εκεί-πέρα μία καλή ιδέα, μία τολμηρά έμπνευσις άρκει διά να κάμῃ κανείς την τύχην του, να πλουτήσῃ... Βραζιλία... Άργεντινή Δημοκρατία... όλα αυτά αι γοητευτικά λέξεις, όλ' αυτά τά όνόματα που είχε διαβάσῃ εις τά βιβλία, έθώπευαν την άκοήν του ήδονικώς..

Πρό όλίγου ήτο βυθισμένος εις την μεγαλύτεραν άπελπισίαν, επειδή δέν ήξευρε τί να κάμῃ. Άλλ' ίδού εξαφνα ένα μέλλον, που άνοίγετο τώρα εμπρός του!.. Ήτο μόνος εις τον κόσμο. Δέν είχαν

«Έγανε τον καιρόν του εις κυνήγια...» (Σελ. 29, στ. α').

«Δέν έγγενήθηκα διά να κάμνω τον φαρμακοποιόν εις τό Σανλί!..» (Σελ. 30, στ. α').

ούτε γονείς, ούτε αδελφία, ούτε άλλούς στενοūs συγγενείς από τας τρεις εκείνας θείας, που δέν τον αγαπούσαν καθόλου. Διατί να μην υπάγῃ και αυτός εκεί-πέρα, όπως ο Τορπέν; Ο άγών, ή πάλη, τό άγνωστον... δέν τον έτρόμαζαν ούτε αυτόν. Άπεναντίας!.. Έπειτα τό ταξείδι... τό μεγάλο ταξείδι του Όκεανού... αι περιπέτειαι... Κάθε παιδί γοητεύεται με τό ταιό όνειρα!..

Ναι, έπρεπε να φύγῃ, θά έφευγε. Ήτο τό μόνον που είχε να κάμῃ.

Έπηρε την άπόφασίν του. Άύριον, εύθύς, θά τό έλεγε εις τας θείας του, αι όποια βεβαίως δέν θάνησίταντο. Και ο Τορπέν έπίσης θά εδέχετο εύχριστως να τον πάρῃ, μαζί του.

«Ω, τί εύτυχής ιδέα που του ήλθε, τί έμπνευσις, να εξέλθῃ εις τον κήπον και νακούσῃ την όμιλίαν του φαρμακοποιού!.. Ο πατέρας του βέβαια, τον όποιον επεκαλέσθη εις την άπελπισίαν του, θά του την ένέπνευσε μυστηριωδώς!.. Η ψυχῃ εκείνου που τον αγαπούσε, θά τον εφώτισε...»

Ο Ραούλ δέν εκλαιε πλέον. Έξεδύετο ήσυχως, ως άνθρωπος που βλέπει εμπρός του άνοικτον ένα ώραϊον δρόμον και εισέρχεται εις αυτόν με χαράν και με θάρρος..

Η θύρα άνοίγεται σιγᾶ-σιγᾶ... Είνε ή Ιουστίνα.

Έκράτησε τον λόγον της και ήλθε πάλιν με δύο πιτάτα γεμάτα.

Ο Ραούλ την άγκάλιασε γελών και φωνάζων:

— Σ' εύχαριστώ, καλή μου Ιουστίνα!..

Έκαμες πολύ καλά να μου φέρεῃς να δειπνήσω, γιατί μά την αλήθεια πεθαίνω της πεινας.

«Τι εύκολα που πρηγορούνται τά παιδιά! έσυλλογίσθη ή καλή ύπηρέτρια, ή όποια δέν ήξευρεν εις τί άλλο ναποδώσῃ, την μεγάλην εκείνην χαράν.

(Έπειτα συνέχεια.)

ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΟΝΕΙΡΟΥ

ΣΤΟ ΣΠΙΤΑΚΙ ΜΟΥ

Καϊκάκι τό σπιτάκι μου Γαλήνη ή Άγάπη γύρω, Μέρ' τις άγκάλες της Στοργής Που άφίνει με να γύρω.

ΤΟ ΒΑΠΟΡΑΚΙ

Τό βαποράκι του Άνεμου Του λέει και του Κυμάτου: — Σκλάβοι μου τώρα οι σύντροφοι Του βασιλιά Θανάτου. Τριγύρω μου δοο ρυάλετε Κι' δοο αν λυσομανάτε, Στήν πλώρη μου σάς εδεσα, Και έγώ δοο πάω έλατε!

Γιάννης Περγαλιτής

[Υπό του κ. Μιχαήλ Α. Βολονάκη, γενικού γραμματέως του Υπουργείου της Παιδείας, εκδόθη εις δευτέραν έκδοσιν, εν όρειον, διδακτικώτατον και εθνικώτατον βιβλίον υπό τον τίτλον «Η Άγωγή του Πολίτου». Το συνιστώ θερμώς εις τούς νεαρούς πολίτας της Διαπλάσεως και άδαδημοσιεύω, ως δείγμα της αξίας και της χρησιμότητός του, τό κεινωτέρω κεφάλαιον περί Σημαίας.— Σ. τ. 4.]

ΠΕΡΙ ΣΗΜΑΙΑΣ

Όρισμός της σημαίας.— Της πατρίδος πλήρης άπεικόνισις, τελεία έμφύχως και άπτη έκπροσωπήσις εινε ή σημαία.

Καλείται δε σημαία ύφασμα από κοντού ή ίστου άναρτώμενον και διά του ιδιάζοντος αυτού χρωματισμού ή και διά της εικόνας, ήν φέρει, συμβολίζου της πατρίδος την εθνικότητα.

Έλληνική Σημαία.— Και την γλυκυτάτην ήμων πατρίδα, εν όλη τη φωτοδόλω αίγλή αυτής, εκπροσωπέι ή ελληνική σημαία.

Τύποι της ελληνικής σημαίας

Της ελληνικής σημαίας κύριος τύπος εινε ή εθνική σημαία. Αύτη συγκείται εξ εννέα όριζοντίων ισοπλάτων ταινιών, αν αι πέντε κωνάει και αι τέσσαρες λευκαί έναλλάξ κείμεναι εν τη άνω δ' έσωτερική γωνία φέρει επί κωνού τετραγώνου, έχοντας την πλευράν ήσῃν προς τό πλατόν πέντε ταινιών, όρθιον λευκόν σταυρόν, εκτεινόμενον μέχρι των πλευρών του περιέχοντος αυτόν τετραγώνου και σχηματιζόμενον διά δύο ισομήκων προς άλλήλας και ισοπλάτων προς τας ταινίας της σημαίας κεραιών.

Η εθνική αύτη σημαία εινε και ή έμπορικη ήμων ναυτική σημαία, και ή μόνη επιτρεπομένη όπως αναρτάται υπό παντός ιδιώτου Έλληνοσ. Τοιαύτη όμοία, αλλά φέρουσα επί πλέον κατ' άμφοτέρας τας όψεις εν τη κέντρω του σταυρού τό βασιλικόν στέμμα χρυσόχρου, εινε ή πολεμική ναυτική σημαία. Τοιαύτη αναρτάσι πλην των πολεμικών πλοίων, τό υποκειντον των ναυτικών, τά καταστήματα των λιμενικών άρχόν. τά ιδρύματα του πολεμικού ναυτικού και τά ελληνικά προξενεία.

Η δε σημαία του στρατού της εφράς διακρίνεται εις σημαίαν φρουρίων και σημαίαν συνταγματίων πεζικού και εζώνων.

Η σημαία των φρουρίων εινε όρθογώνιον τετράπλευρον κωνού, διατερούμενον εις τέσσαρα ίσα όρθογώνια τετραπλευρα διά όρθίου λευκού σταυρού, φέροντος εν τη μέσω κατ' άμφοτέρας τας όψεις τό βασιλικόν στέμμα χρυσόχρου. Την σημαίαν ταύτην, εκτός των φρουρίων, ύψουσι τά ύπουργεία, αι ελληνικά προξενεία και τά λοιπά δημόσια και δημοτικά καταστήματα, πλην των, ως άνω έρρήθη, άναρτώντων την πολεμικήν ναυτικήν σημαίαν.

Η δε σημαία των συνταγματίων του πεζικού και των εζώνων, εινε σχεδόν τετράγωνος κατασκευάζεται εκ μεταξοτού ύφάσματος, και φέρει επί κωνού εδάφους λευκόν σταυρόν, εκτεινόμενον μέχρι των πλευρών, και εν τη μέσω κοσμούμενον κατ' άμφοτέρας τας όψεις διά της εικόνας του Άγ. Γεωργίου. Η σημαία αύτη κατ' τας τρεις πλευράς έχει χρυσούς χρυσοδού, κατ' δε την τετάρτην προσηλούται διά πλατωκεφάλων εκ λευκού μετάλλου ήλίσιων επί κοντού επνωδεδυμένου διά κωνού βελούδου και φέροντος κατ' τό άνω άκρον σφαιραν εκ λευκού μετάλλου, ής επίκειται εκ του αυτού μετάλλου μικρός σταυρός.

Σημασία της ελληνικής σημαίας. Άλλ' ή ελληνική σημαία, πτήγ της πατρίδος, ύπομνησθει συγχρόνως διά του σταυρού, όν φέρει, τας ύβίστας και τελειοτάτας διδασκαλίας της θείας του Ήσου θρησκείας.

Πατρίς λοιπόν και θρησκεία, τά τιμαλφέστατα ταύτα και ιερώτατα του Έλληνοσ ιδανικά, επαναπαύονται εν τώ ίσρώ του έθνικού λαβάρου σκηνώματι. Διά της άγλαοφεγγούσ ελληνικής σημαίας συμβολίζοντα άρρήτως συμπλεγμένα, έσκει ήδελφωμένα ή Άκρόπολις και ο Γολγοθάς, ο έλληνισμός και ο χριστιανισμός, και παρίσταται τό πολυθύρητον σύνθημα των γιγαντομάχων πατέρων «μάχου ύπέρ πίστεως και πατρίδος».

Διά ταύτα δε και ή θέα του παγκάλου της πατρίδοσ έμβλήματος δονεί, συγκινεί, ήλεκτρίζει και έγκαρδιού τούς τε έλευθέρους και άλυτρώτους Έλληνας. Αναπολεί τό πάνθεον της ελληνικής ανδρείας και άνάγει ήμās μέχρι του θρόνου του Θεού. Αναμνησθει τούς γιγαντομάχους πατέρας, οίτινες υπό τό ίσρον της πατρίδοσ ήδαμνα και την ζωογόγον προς τον Ήσουν πίστιν, ώρμήζοντο να ζήσωσιν έλευθεροί ή να αποθάνωσιν, ενέβαλλον εις δεινόν πανικόν άπειροπληθεΐς του έχθροσ στρατίας και χιλιοναύτας στόλους και διά πρωτοφανών και πανενδόξων θριάμβων, θυσιών και νικών, επανήγον την καλλιπέταλον ελευθερίαν εις τον πρώτον θάνατον και αίθέριον θρόνον αύτης.

Άλλ' ή ελληνική σημαία δέν αναπλάττει μόνον τό χρυσούν και άπαράμιλλον τουτού παρελθόν' νικήτρια και τροπαιούχος άντικατοπτρίζει και τούς νέους θρυλικούς κατ' γην και θάλασσαν ήρωϊσμούς της φυλής και ζωογονούσα την εθνικήν ψυχην, συνάπτει τας άβήτους αναμνήσεις αύτης προς τας έλπίδας του μέλλοντος και διδάσκει να πιστεύωμεν άκραδάντως εις μίαν ένιαίαν, μεγάλην και άδιάρετον Ελλάδα, την Ελλάδα των σκέψεων και των πόθων παντός Έλληνοσ από αύτης της άλώσεως.

Όπουδήποτε κυματίζει, εινε σύμβολον της ελευθερίας, της ισχύος και της κυριαρχίας του έλευθέρου ήμουσ Κράτουσ. Ό,τι δήποτε σκέπει, άνκπώστατον άποτελεί τμημα της φιλάτης πατρίδοσ. Και οί εθνικοί στρατοί και τά εθνικά σκάφη, τά εθνικά κτίρια και αι εν τη άλλοδαπῃ ελληνικά πρεσβείαι, τά προξενεία και πρακτορεΐα, ως και τά ιδιωτικά ελληνικά πλοΐα φέρουσιν αύτην υπερήφανα. Δι' αύτης κοσμούνται χαρμοσύνας και αι οικίαι και αι όδοί κατ' τας μεγάλας εθνικάς και θρησκευτικάς έορτάς.

(Έπειτα τό τέλος)

Σελίς ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Όσω πέφτει αδιάσκοπο και πυκνὸ τὸ χιόνι...

Τρέμει 'ς τὰ εἰκονίσματα τὸ κανδῆλι πλάγι...

Κ' οἱ ποιμένες, ποῦ ἔρχονται γύρω ἀπὸ...

Πέφτει ἀκόμη αδιάσκοπο κι' ἄφθονο τὸ χιόνι...

Στὸ κοτέτσι ἐλάλησε τρεῖς φορές τ' ὄρνιθι...

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΤΟΥ 1912

Παραμοναὶ τῶν Χριστουγέννων. Καὶ ὁμοῦς τίποτε δὲν δεῖχναι ὅτι πλησιάζει ἡ...

ΟΙ ΔΥΟ ΜΑΘΗΤΑΙ

Δύο μαθηταὶ ἐπήγαιναν μαζί ἀπὸ μίαν πόλιν...

παρετήρησαν, τυχαίως, πλησίον τῶν ἐπὶ...

Ὁ μικρότερος τῶν μαθητῶν, ὁ ὁποῖος ἦτο...

Τὴν ἡμέρα ἐκείνην, ὁ Κωστάκης μας φεύγων...

Τρικυμία

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Ντάν, ντάν, ντάν. Κτυποῦν ἡ καμπάνες χαρούμενα, κι' ὁ...

Η ΚΟΥΚΛΑ

Ήταν παραμονές τῶν ἑορτῶν καὶ ἡ φωτισμένες...

Ἐνα ἀγοράκι, πτωχικῶς ντυμένο, κῆταζε...

Καὶ τώρα τὴν ἐθαύμαζε τὴν κούκλα ἀπὸ μακρὰ...

Μπαίνει δεξιά στὸ μαγαζὶ καὶ πλησιάζει...

Τὴν θέλεις μικρέ; Αὐτὴν ἐδῶ τὴν κούκλα. Ἔχεις νὰ τὴν πληρώσεις;

Ἐπερήφανος, ἐκείνος ἀνοίξε τὸ χεράκι του καὶ...

Ἀπὸ μακρὰ πάλι, μεσ' ἀπὸ τὰ δάκρυα...

Βαλκανικὴ Συμμαχία

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Εἰς τὸ Σχολεῖον. Πέντε καὶ τρία πόσα κάνουν; Ἐννὴ... δέκα!

Ἐστῆθη ὑπὸ τοῦ Ψάλτου τῆς Μεταγωγίας.

ΤΟ ΠΡΑΙΩΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΧΡΗΣΙΜΩΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ ΕΙΝΕ Ο ΝΕΟΣ ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ", ΤΟΥ 1914

Με τὰς 380 σελίδας του.—Με τὰς 465 εἰκόνας του.—Με τὸν θαυμάσιον «Λουλοῦ εἰς τὸ Μαρόκον».—Με τὸ ἐξοχὸν ἀστυνομικὸν μυθιστόρημα «Ἐρβελὶν κατὰ Πλόκ».—Με τὰς ὁραίας «Ἀθηναϊκὰς Ἐπιστολάς» τοῦ Φαίδωνος.—Καὶ με χίλια-δύο ἄλλα.

Τιμῆται: ΑΔΕΤΟΣ δραχ. ἢ φρ. 8.—ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΣ δραχ. ἢ φρ. 10

Καὶ ἀποστέλλεται ἐλεύθερος ταχυδρομικῶν τελῶν πρὸς τὸν ἐμβάζοντα τὸ ἀντίτιμον διὰ ταχυδρ. ἐπιταγῆς.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Ἀθήναι, 38 ὁδὸς Ἐυριπίδου τὴν 23ην Δεκεμβρίου 1914.

ΑΓΑΠΗΤΑ μου παιδιὰ, σὰς εὐχομαί νὰ διέλθῃς...

Ἡ προσφιλέ μου Ἀντιγόνη Παπκίωάννου, ἡ Κασσιόλα Πηγή...

Ἐλαιδόφορος Κωνσταντῆ, δὲν εἰμπορεῖ νὰ σταθῇ...

Ὁ Στάνλεϋ μου γράφει: «Ἐσέρις, ἀγαπητῆ μου...

Ἐὐχαριστῶ δι' ὅσα γράφεις. Παιγνίσια τῶν Δολλαρίων...

Χαίρω πολὺ, Βύρων, πὺ ἀπεφάσισες νὰ μοῦ γράφῃς...

διὰ τὴν «Κασσιόταν», ἀπὸ τὸ σημερινὸν φύλλον...

Ἡ «Φωτεινὴ Σάντη», τὸ γνωστὸν δῶμα τοῦ κ. Ξενοπούλου...

Ἡ προσφιλέ μου Ἀντιγόνη Παπκίωάννου, ἡ Κασσιόλα Πηγή...

Τὸ Ταλαιπωρημένον Δωδεκάνησον ἔλαβεν ὡς βραβεῖον...

Ἡ Ἐκκλησία μας. Ἦσαν τοῦ 1913, παραδέχεται...

Ὁρασιώτης ἡ διάλεξις, τὴν ὁποῖαν ἔκαμε προηδὲς...

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: Μετὴν Σελήνην εἰς τὴν Ἀκρόπολιν...

Ἀπορρίπτονται: Χριστοῦγεννα (τὸ ἑλαδὶ ἀγοράκι)...

ΕΓΚΡΙΞΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΟΝ

Ἰσθδὲν ψευδῶνυμον ἐγκρίνεται ἡ ἀνακοινωθεῖσα...

Νέα ψευδῶνυμα: Ἀγροπύριον Φύλαξ, ἄ. (I. K.) Δοξαζομένη Ἑλλάς...

Ἀνανεώσεις ψευδῶνυμων: Ἀντιομένη Βαμβακία...

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰ μεταλλάξουν: Ἡ Ποιητοσύνη...

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: Γιάννην Ἀρσενίον...

πολύ εμπορεύει να μού στείλεις τα πτό σύντομα δια την Σεβία Συνεργασίας άλλ' εννοείται, χωρίς πληρωμή Πανελληνίου Έρωσι (εὐχαριστώ, ἀναμένο) Βυθ. Αστερ. (ἐλήφθησαν καί, ὅσον πρόχρονον τὰ μυθιστορήματα, τῶν γινούσων ὠραιότερα.) Έξερουνητην τοῦ Ἀπειρου (έχει καλώς, ἀλλὰ γράφε μου συγκριτικά, στείλε μου καί τὸ ἄλλο ποίημα.) Ἀγαῖκόν Ἀστέρα (χάρτην ἔστειλα εὐχαριστώ πολύ πού ἔχεις σκοπόν νά ἐργασθῆς πολὺ δια τὴν Διάπλασιν) Ἀδύτονον ἠπειρον (κάλυμμα ἔστειλα) Ἐλληνη Πρόσκοπον (νά σὲ ἴδω λοιπόν, θά περάσῃς τὸν ἀδελφόν σου;) Βασίλισσαν τῆς Κῦπρου (Τιμοκατάλογον ἔστειλα) Δομικῆν Ρ. (τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐνεχρίθη περιμένα καί τὸ δικό σου κ' εὐχαριστῶ πολύ) Μικρὸν Πρόσκοπον (ἐλήφθησαν) Κυματοβόλον Ποσειδάνα (ἀργότερα θά δημοσιεύω καί τέτοια) Ε. Γ. Ζερ. (αἱ Ἀσκήσεις σου δεκταί! ἔχεις ὡς τότε καλὸν νά στείλεις καί τὰλλα πού λέγεις) Κεκορηαῖκον Διόβολον (στειλῆ την) Ἐλευθέραν Χιον (χαίρω πάρα πολὺ καί δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι, με τέτοιαις οἰκουγενειακῶν παραδόσεσιν, θά διατρέψῃς καί σὺ σὰν τὸν ἀδελφόν σου) Ἐλλάδα τοῦ Κωνσταντίνου (ἔστειλα εὐχαριστῶ δι' ὅσα γράφεις) Δημήτριον τὸν Πολιορκητῆν (εὐχαριστῶ καί δια τὸ νὸν ξεσπάθωμα) Πατριὰ Ὀνειρων (ἀποφάσεις καί: θά ἰδοῦμε) Ἰωάννη Νικολ. (ὅλα τὰδὲλφια τῶν συνδρομητῶν εἰμποροῦν νά παρουν φευδόνονμον ἐπομένως καί σὺ) Χριστῶ τοῦ Δορίκου, Θησά. Λατρίδα τῆς Ἀρχειότητος, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 23ην Δεκεμβρίου, θάπαντησω εἰς τὸ προσεγές.

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879 - 1893)

Τόμοι 9 (οἱ ἐξῆς: **5, 7, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 23**) πρὸς φρ. 1 ἑκάστος, καί ταχυδρομικῶς φρ. 1, 10 δια τὸ Έσωτερικόν καί 1, 30 δια τὸ Έξωτ.

Τόμοι 10 οἱ ἐξῆς: **1, 4, 8, 9, 11, 12, 14, 16, 22, 24**, πρὸς φρ. 2, 50 ἑκάστος. (Οἱ Τόμοι τῆς Α' Περιοδοῦ 2ος, 3ος, 6ος, 10ος καὶ 13ος ἐξηργηθήσαν.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1894 - 1914

Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898. ὧν ἑκάστος τιμᾶται: Ἄδειος φρ. 3 - Χρυσῶδ. φρ. 6. Διὰ τὰς Ἐπαρχ. ἄδειος 3, 50, χρυσῶδ. 6. 50 Διὰ τὸ Έξωτ. » 4, — » 7, —

Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὧν ἑκάστος τιμᾶται ἐλεύθερος ταχυδρ. τελῶν: Ἄδειος φρ. 7—Χρυσῶδειος φρ. 10.

Τόμοι 9: τῶν ἐτῶν 1906, ἕως 1914, ὧν ἑκάστος τιμᾶται: Ἄδειος φρ. 8—Χρυσῶδειος φρ. 10.

ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ ΠΑΡΑΤΕΙΝΕΤΑΙ

Ἐπειδὴ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς συνδρομητὰς μας τοῦ ἔσωτερικοῦ, ἀποκλεισμένοι ἐνεκα τοῦ πολέμου, δὲν ἠμπόρεσαν ν' ἀνανεώσουν τὴν συνδρομὴν τῶν ἐντὸς τῆς προθεσμίας, τὸ πρόνομιον τῆς ἐκπτώσεως τῶν τόμων παρατείνεται χάριν αὐτῶν μέχρι τῆς 15ης Ἰανουαρίου 1915 Ὅλοι οἱ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἔργγραφόμενοι, ἢ ἀνανεῶντες τὴν συνδρομὴν τῶν, ἠμποροῦν ν' ἀγοράσουν τοὺς τόμους τῶν ἐτῶν 1899—1905 (τιμωμένους ἀντὶ φρ. 7,) ἑκάστον ἀντὶ φρ. 8 καὶ μὲν 4 μὸνον, (χρυσῶδειον 7), καὶ τοὺς τόμους τῶν ἐτῶν 1906—1914 (τιμωμένους ἀντὶ φρ. 8) μὸνον ἀντὶ φρ. 8 καὶ μὲν 4, 50, (χρυσῶδ. 7, 50).

Αἱ ἄνω τιμαὶ εἶνε διὰ τοὺς παραλαμβάνοντάς τοὺς τόμους ἐκ τοῦ Γραφείου μας. Οἱ παραγγέλλοντες νὰ σταλοῦν ταχυδρομικῶς πρέπει νὰ προσθέτουσι διὰ ταχυδρομικὰ τέλη ἐκάστου τόμου λεπτὰ 50 οἱ ἐν τῷ Έσωτερικῷ καὶ φρ. 1 οἱ ἐν τῷ Έξωτερικῷ.

ΚΑΙ Η ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΚΑΗΡΩΣΙΣ

Χάριν τῶν ἰδίων συνδρομητῶν, καὶ ἡ ἐξαιρετικὴ Κλήρωσις, ἡ ὁποία ἐπρόκειτο νὰ γίνη τώρα, ἀναβάλλεται διὰ τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα τοῦ Ἰανουαρίου.

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ τοῦ τόμου τῆς Διαπλάσεως τοῦ 1914, κόκκινα με χρυσὰ γράμματα, δι' ὅσους θέλουσι νὰ χρυσόδεσν τὰ φυλλάδιά τῶν εἰς τόμον, εἶνε ἤδη **ΕΤΟΙΜΑ** καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας. Στέλλονται δὲ ταχυδρομικῶς πρὸς τοὺς ἐμβάζοντας, τὸ ἀντίτιμον, φραχ. ἢ φρ. 1, 75.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 148ος Διαγωνισμὸς Ἀύσεων Δεκεμβρίου — Μαρτίου

- Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 22ας Φεβρουαρίου.
- 34. Δεξιόγραφος**
Με πόλιν τῆς Γραφῆς Μάλοσ συνουνοῦν, Καὶ κλεινὸν θαλασσινὸν Ἦρωα θηλοῦν.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Αἱματομένου Σίφου
- 35. Συλλαβόγραφος**
Ἄρθρον, νῶτα κ' ἓνα γράμμα Ἄν ἐνώσῃς γαλλικόν. Ὅ εἰςπράττον κ' ὁ πληρῶνον ὅα προσώψη εἰς λεπτόν.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐλλησποντοφύλακου
- 36. Στοιχειόγραφος**
Μιάς γῆρας παταμών Πάτρεις καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἀραφῆσ με τὸν λαυμῶν Καί ἴδου, ἀπ' ἄλλη χώρα, Εὐρύστακτη καὶ ταῦτη, Κάτουκος προσβάλλει τώρα.
Ἐστάλη ὑπὸ Νικολάου Κ. Κοκκάλη
- 37. Τονόγραφος**
Μιάς πρωτεύουσις, λύτα, Τὸν τόνον ἀν κινήσις, Βασίλιτσαν ἀμίεωσ, Σπῆτην θά προσκνήσις.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Λατρίδος τῶν Ἀνθῶν
- 38. Στίμα**
++++++ = Ἄρχαϊος Ἦρωσ. *+***** = Ζῶν φορητόν. **+***** = Νῆσοσ τῆς Ἐλλάδοσ. ***+***** = Κράτοσ Εὐρωπαϊκόν. *+***** = Θεά. ++***** = Ἀρχαϊοσ Γεωγράφοσ. +++++ = Παταμοσ τῆς Ἐλλάδοσ.
Ἡ ἄνω διαγωνισ: ἀγώνισμα' ἡ δὲ κάτω: συμφορὰ προσενόσσα αἰσχοσ.
Ἐστάλη ὑπὸ Δημ. Π. Βορροποταλοῦ

39—41. Ἀστέια Παρορμήματα
1.— Ἡ μελάνη εἶνε μικρὸν κεράσιον.

2.— Ὁ ἄξιος εἶνε ποταπόσ.
3.— Ὁ πῖλοσ εἶνε πόλοσ.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Τροπαιοῦχοσ Ἐλλάδοσ 42—46. Μαγικὸν Γράμμα

Τῆ ἀνταλλαγῆ ἐνὸς γράμματοσ ἐκάστῃ τῶν κάτωθι λέξεων, δι' ἐνὸς ἄλλοσ, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νά σχηματισθοῦν, ἀνευ ἀναγραμματισμοῦ, ἄλλαι τόσαι λέξεισ:
ἄξοσ, Τῆροσ, μίτοσ, τόμοσ, Πόροσ.
Ἐστάλη ὑπὸ τὸ Ἡλιοβασιλεμα

47. Ποικίλη Ἀκροστιχίς

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτῃσ τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆσ δευτέρας, τὸ τρίτον τῆσ τρίτῃσ καὶ οὕτω καθέξῃσ, αποτελοῦν ὁμηρικῶν Ἦρωα:
1. Πρωτεύουσα κράτοσ ἀσιατικοῦ. 2. Νῆσοσ τοῦ Αἰγαίου. 3. Ὀπωρικῶν. 4. Ἠπειροσ. 5. Νῆσοσ τοῦ Αἰγαίου.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἦρωοσ τοῦ 1913

48. Φωνηεντόλιπον
μς - μ - *** - πλζ
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ὁριωνοσ

49. Γρίφοσ
τυχ τυχ ὦν τί; Μ
τυχ τὸδ τυχ γέλα
τυχ τυχ
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ναυτοπούλασ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

ὅσων αἱ λύσεισ, ἀδιακρίτως φυλλάδιον, ἐλήφθησαν ἀπὸ 17—23 Δεκεμβρίου.

- ἈΘΗΝΩΝ: Χρ. Κ. Κονδύλησ, Σπ. Μάμοσ, Μάσκα Ρογμοπούλοσ, Θεοδόρα Ν. Μαντζουῆν, Ἡλ. Βοτῆασ, Δ. Σ. Βαλλιαῖοσ, Γ. Χ. Πουλάκοσ, Θεοδ. Ν. Φωγιάκιωσ, Ἄνθοσ Δ. Γαλανόπουλοσ, Ἄγιωσ Κ. Καζῆλιωσ, Δημ. Θε. Κατσῆρησ, Γ. Ε. Κουλουμβάκιωσ, Γ. Κολυδάσ, Π. Γ. Ἀντωνίουπουλοσ, Γ. Δ. Μάρκουσ, Ι. Ε. Κωνσταντοπούλοσ, Δ. Α. Ἀντινοῦδῆσ, Ἄν. Γαλανόπουλοσ, Χ. Κ. Κονδύλησ, Κωνστ. Β. Καρβελλοσ, Έρ. Καρ. Κόν, Γ. Α. Ροῦλλοσ, Α. Κ. Πράνοσ, Ν. Κωντογιάννησ, Α. Διακῆκιωσ, Ἐμ. Μ. Φλωσάκησ, Ἰφ. Α. Χατζηγεμμουῆλη, Γ. Γκρεκοβῆτισ, Μαρία Ἐμμ. Ζολῶτα, Φανή Α. Κοκκάλη.
- ΑΓ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ:** Μεγάλη Ἐλλάσ.
- ΑΙΓΙΝΗ:** Μιχαῖλοσ Παγαλινῆσ.
- ΑΜΦΙΣΣΗ:** Χρ. Ι. Καροῦτοσ.
- ΒΟΛΟΥ:** Ἀργίνη Κ. Λυκαοπούλοσ, Νικ. Πορφυρογιάννησ, Ἡλ. Α. Ἀρδαβάνησ, Ν. Κ. Νικολάου, Φάλησ τῆσ Μεταγχολλοσ, Γ. Ε. Σαφέτασ.
- ΖΑΚΥΝΘΟΥ:** Διον. Ι. Κλάδοσ.
- ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ:** Γ. Θ. Κόντοσ, Γ. Α. Χροστοπούλοσ, Νικ. Χατζηπαύλοσ, Δ. Ἀλεξάνδροσ.
- ΚΑΛΑΜΩΝ:** Λοιπτοφοροῦσ, Κυθ. Δουκῆκη, Νίνα Δουκῆκη, Ν. Μέντησ, Τάκησ Γαρδῆσ.
- ΚΕΡΚΥΡΑΣ:** Σοφοσ τοῦ Μέλλοτοσ, Εὐαγ. Α. Παπασταθῆτοσ, Μαρία Καμβῆλι, Ἄντ. Παδοβαῖοσ.
- ΛΑΡΙΣΣΗΣ:** Βυθ. Ἀστεριάδησ, Γ. Ἠλ. Δημηκοσ.
- ΛΕΚΑΝΙΩΝ:** Γεωργία Κ. Ευλογιαννοπούλοσ, Ὁλυμπιάδῃ Ι. Ησαρίδα.
- ΜΕΣΣΗΝΗΣ:** Π. Νικολόπουλοσ, Ν. Ἀποστολόπουλοσ, Ι. Π. Τσαγγάλησ.
- ΝΑΥΠΛΙΟΥ:** Ἰω. Ἄντ. Πολυχρονοῦδῆσ.
- ΠΑΤΡΩΝ:** Πατριὸν Ναυτοκούλοσ, Μελεάνθοσ, Η. Τ. Κυριακόπουλοσ, Μικροσ Βθέλιοσ, Γλαβῆνοσ ὁ Πατρεῦσ, Μαντῆνα Παπαγιαννοπούλοσ, Γ. Γ. Μαρκέτοσ, Μικροσ Πεδόκοποσ.
- ΠΕΙΡΑΪΩΣ:** Παν. Ν. Φοῖφασ, Εὐαγ. Μ. Λεοβαδίτησ.
- ΠΥΡΓΟΥ:** Ἠλ. Σ. Δημητρόπουλοσ.
- ΣΑΜΟΥ:** Κ. Ι. Νικολαογιάννησ.
- ΣΥΡΟΥ:** Ν. Ι. Βάτησ, Ρεῖμα τοῦ Ἐλλησπόντου
- ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ:** Ἐλευθεροφθέτοσ Ἡπειροσ, Ἐνας χάρισ ὀνογραφῆν.
- ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ:** Ναρ. Ι. Βασιλόπουλοσ, Ν. Γ. Μπατῆλιωσ.
- ΦΙΛΙΑΤΡΩΝ:** Σ. Α. Βασιλακόπουλοσ.
- ΧΑΛΚΙΔΙΩΣ:** Κωνστ. Ν. Σαλονικιοσ, Γ. Μ. Καλλιόσ, Χ. Β. Δεδούκησ.
- ΧΙΟΥ:** Ἐνα Χιωτάκησ, Εὐαγ. Α. Σεραφείμ.
- ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ**
Τῶν εὐρόνων τὴν λύσειν τὰ ὄνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κλήρωσίδα καὶ ἐκληρόθησαν οἱ ἐξῆσ τρεῖσ: **ΝΙΚΟΛΑΟσ ΧΑΤΖΗΠΠΑΥΛΟΥ** ἐν Θεσσαλονικῆ, **ΓΕΩΡΓΙΟσ Ε. ΚΟΥΛΟΥΜΒΑΚΗσ** ἐν Ἀθήναισ, καὶ **ΝΙΚΟΛΑΟσ Ν. ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΗσ** ἐν Βόλοσ, οἱ ὁποῖοι ἐνεργήθησαν διὰ τρεῖσ μήνασ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Υπουργοῦ τῆσ Παιδείασ ὡσ τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικῶν περιοδικῶν σύγγραμμα, ἐληθεῖσ παρὰσθῶν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπερθεῖσ καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχεῖου Κωνσταντινουπόλεωσ ὡσ ἀνάγνωσμα ἐριστον καὶ χρησιμῶτατον εἰς τοὺσ παῖδασ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ: Ἐξωτερικοῦ:

Ἐτησίω... φρ. 8,— Ἐτησίω... φρ. 10,—
Ἑξάμηνοσ... * 4, 50 Ἑξάμηνοσ... * 5, 50
Τριμήνοσ... * 2, 50 Τριμήνοσ... * 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνόσ.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟσ Π. ΓΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟσ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20
Διὰ τῶν Πράκτορων, Ἐσωτ. λ. 10. Ἐξωτ. λ. 15
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδοσ τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδοσ Εὐρυκτιδοῦ ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθάκειον

Περίοδοσ Β'.—Τόμοσ 22ος Ἐν Ἀθήναισ, 3 Ἰανουαρίου 1915 Ἔτοσ 37ον.—Ἀριθ. 5

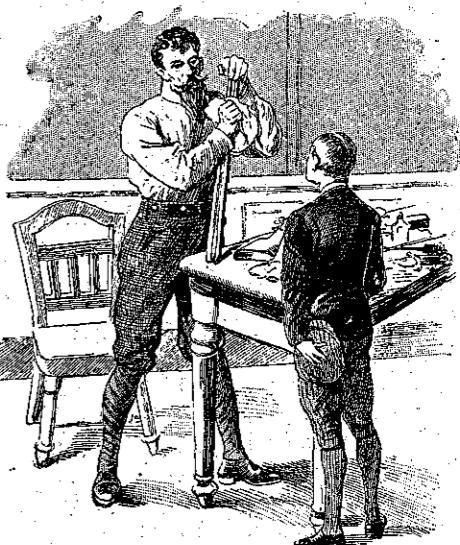
Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΣΥΛΒΕΣ CHERCHEL ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Εἰς τοῦ φαρμακοποιῦ Τορπέν.
Πρῶτ—πρωί, ὁ Ραοῦλ ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸ δωμάτιόν του, ἀδιαφορῶν τελείωσ διὰ τὴν διαταγῆν πού τῷ ἔδωσαν χθὲσ αἱ θεταί του, — νά μὴν ἐξελεθῆ δηλαδῆ ἂν δὲν τὸν φωνάζουν.
Ἄλλωσ τε, ἀπὸ τὴν ὦραν πού ἤκουσεν ἐκείνην τὴν ὀμιλίαν, εἰς τὸν κῆπον, ὁ μικροσ εἶχε μεταβλήθη ἐντελῶσ. Οὔτε μελαγχολικοσ ἐφαινοτο πλέον, οὔτε καταβεβλημένοσ. Ἐβάδιζεν εἰς τὸ ἐξῆσ σταθερῶσ πρὸσ σκοπὸν ὠρισμένον, ἀπο τῶν ὁποῖον κανεῖσ δὲν θά ἠμποροῦσε νά τὸν ἀποτρέψῃ πλέον. Εἶχε σκεφθῆ ὀλην τὴν νόκτα τὰ λόγια πού ἐπέροφεν ὁ ἀλλόκοτοσ φαρμακοποιόσ, καὶ ἐξ αὐτῶν ἡ μαγικὴ λέξις «μετανάστεισις» ἐκαρφέθη

πλέον εἰς τὸν νοῦν του ὀριστικῶσ. Ὡ, καί, θά ἔφυγε, θά μετηνήσσειε. Δὲν θά ἤτο πλέον εἰς τὴν διάθεσιν τῶν τριῶν γεροντοκορῶν με τὰσ στενάσ καὶ περιορισμένασ ἰδέασ, οὔτε θά ἔδιδε πλέον βάροσ εἰς κανένα. Θά ἔφυγε μακρὰν ἀπὸ τὴν στενώχωρον ἐκείνην πόλιν, πρὸσ νέουσ ὀρίζοντάσ, ἐλεύθεροσ, ἀνεξάρτητοσ, διὰ νά χρησιμοποιῆσ καὶ αὐτόσ, ὅπωσ ἤθελε, τὰ «φυσικά του χαρίσματα».
Αὐτὸ ἤτο τὸ σχέδιον, τὸ ὁποῖον ἀπεφάσισε νά πραγματοποιηθῆ.
Ἀπὸ τὸν κῆπον, ὁ Ραοῦλ ἔρριψεν ἓνα βλέμμα εἰς τὰ παράθυρα τῆσ οἰκίασ, τὰ ὅποια ἦσαν ἀκόμη κλειστά. «Καλὰ πάμε!» ἐσυλλογιόθη.
Ἦξευρεν, ὅτι ἡ θετα Αἰμιλία ἐκρεμοῦσε πάντα τὸ κλειδί τῆσ καγγελοῦθρασ εἰς ἓνα καρφι, ὀπίσω ἀπὸ τὴν θύραν τῆσ κουζίνασ. Καί σιγά-σιγά, σὰν τὸν κλέπτῃν, ἐπῆγε κ' ἐπῆρε αὐτὸ τὸ κλειδί, με τὸ ὅποῖον ἀνοιξε τὴν καγγελοῦθραν κ' ἐξῆλθε.

«Τί θέλεισ, Ραοῦλ;... κανίνα μπουκαλάκι αἰθέρα γιὰ τῆσ θετεσ σου;...» (Σελ. 38, στ. α').

Ἦτο πολὺ χαροῦμένοσ, ἐσφύριζε μάλιστα. Κ' ἐγελοῦσε συλλογιζόμενοσ τὰ μούτρα πού θά ἔκαμναν αἱ θεταί του, ὅταν θά ἔδλεπαν, ὅτι ἔφυγεν ἀπὸ τὸ σπίτι...

Ὁ Ραοῦλ ἀνέπνευε με ἡδὸνην τὸν πρῶτον ἀέρα καὶ διέσχιζε τὸν κεντρικὸν δρόμον τῆσ πόλεωσ. Οἱ ἔμποροι πού ἀνοίγαν τὰ μαγαζιά τῶν, τὸν ἐκαλημέριζαν διερχόμενον καὶ ὁ πρῶνη γραφεὺσ ἀνταπέδιδε τὸν χαριετισμόν με κάποιαν περιφρόνησιν, συλλογιζόμενοσ:

— Κακόμοιροί! σεῖσ θά μείνετε ἐδῶ, ἐνθ' ἐγὼ θά φύγω μακρὰ... Ὡ ἰδῶ ἓνα σφρὸ νῆσ πράγματα, θά ἐργασθῶ, θά γίνω πλοῦσιοσ, τετράπλοτοσ καὶ ὅταν σὲ λίγα χρόνια θά γυρίσω ἐδῶ, θά με βλέπετε νά περνοῦ καὶ θά λέτε: «Νά, αὐτόσ εἶνε ὁ μικροσ Ραοῦλ, ὁ ἀνεψιόσ τῶν δεσποινίδων τῆσ ὀδοῦ Σαῖντ-Αἰνιάν, πού ἔφυγε δεκαεπτάρων χρονῶν ὀλομόναχοσ γιὰ νά κάμῃ τὴν τύχην του εἰς τὴν Ἀμερικὴ!»

Ἐφθασεν οὕτωσ εἰς τὴν ὀδὸν Δημοκρα-

«Ὁ Ραοῦλ ἐπῆρεν αὐτὸ τὸ κλειδί...» (Σελ. 37, στ. β').